

й сичкытѣ които са отърватъ по този начинъ, чрезъ допи-
раньего на тоягата на предсѣдателя ѹ, не быватъ вече го-
нены. Туй право е отстѫпено на братството чрезъ много
законы и указы на царя Фердинанда Арагонскаго и е под-
върдено отъ Карла петаго. Братството вече ще са гриже-
за него, и ако не са поправи грѣшката не е на братство-
то. А ако умрѣше, братството погребя тѣлото му тър-
жественно подиръ седемъ часа на свои разноски. Да идемъ
сега въ царския палатъ.

XXXII.

Расходката на царя.

Естеванъ и Жуанъ д' Авила първѣхъ по толедската у-
лица и подиръ нѣколко забикалки стигнахъ на мегдана на
палата. Безкрайното туй зданіе бѣ четвъртито отъ гранитъ
на четири ката и съ безбройни прозорцы. Широки дѣла-
ни балконы украсявахъ сичкия горнія фасадъ. Презъ три
голѣмы сводни врати са влѣзваше въ него; тѣ бѣхъ ув-
расенъ съ стълбове отъ най изящнѣя коринтиски стилъ, и
покритытѣ имъ съ плочи стрѣхи, образувахъ терассы на-
ведены и обыколены съ каменни рѣшетки. Изобщо палатътъ
има видъ величественъ и наистина царскій и достоинъ
за Карла петаго.

— Стигнахъмъ найподиръ, рече Естеванъ като са спрѣ-
за да са научуди на прекрасното туй зданіе. Его цѣльта на
нашето пѫтуванье, мѣстото на послѣдната ни надѣжда.

— Успокой са! успокой са! чадо мое! рече апостолътъ,
който сѣкогы са стараеше да ограничава распалваньето на
момъка, увѣренъ че то напразно поврежда силитѣ и осла-
бя духа.

Тѣ слѣдовахъ да вървѣтъ къмъ голѣмытѣ врати на
царското жилище. Тѣ са пазяхъ отъ многобройна стража;